Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο: **ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**
Ημερομηνία: Κυριακή, 23-08-2009
Σελίδα: 6
Μέγεθος: 1959 cm ²
Μέση κυκλοφορία: 24230
Επικοινωνία εντύπου: (210) 4808000

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ
Της **ΜΑΡΙΑΣ ΤΟΠΑΛΗ**

Ο άγγελος της βιβλιοθήκης

«**Υπάρχει** ένα βιβλίο που το λένε/ «Λεξικό των Αγγέλων». / Κανείς δεν το έχει ανοίξει πενήντα χρόνια τώρα. / Το έχω, γιατί όταν το έκανα, / το εξαφανίλο έτριξε, οι σελίδες διαλύθηκαν. Εκεί ανακάλυψα/ Πως κάποτε οι άγγελοι ήταν άφθονοι, / όσα τα είδη των εντόμων.», αρχίζει ο Τσαρλς Σίμιτς (1938) το ποίημα «Στα βιβλιοθήκα» (μτφ. Μ. Μεζίτη, «Ποιητικά», τχ. 2, 2008). Παιδί μεταναστών («πρωτομίλησα αγγλικά στα δεκαπέντε»), ο σερβικής καταγωγής μεγάλος Αμερικανός ποιητής πρεσβεύει μιαν αλάθεια που «πρέπει να την ανακαλύπτουμε ξανά και ξανά σχεδόν κάθε μέρα». Με αλήθειες πικρές μα επιμένες δίχως μίσος στο βιβλίο «1941: η χρονιά που διαρκώς επανέρχεται», γοήτευσε τον Σίμιτς ο Κρόατης Σλάβικο Γκόλντσταίν (1928).

Στο ποίημα για τους αγγέλους των σελίδων «Ο ουρανός το σούρουπο/ συνήθως καλυπτόταν μ' αυτούς. / Επιρεπε να κουνάς και τα δύο σου χέρια/ ακριβώς για να τους απομακρύνεις. /» Ο Γκόλντσταίν, αστόσο, έζησε μιαν άλλη εκδοχή του αγγελικού, καθώς «στα αρχεία της εθνικής και πανεπιστημιακής βιβλιοθήκης του Ζάγκρεμπ, ο υπεύθυνος για τα παλιά χειρόγραφα και βιβλία βιβλιοθηκονόμος, βράδυ... ανάμεσα στα χαρτιά ενός αξιωματικού των Ουστάσι δυο σελίδες που είχε γράψει στο γιο του ο φυλακισμένος (αργότερα εκτελεσμένος) πατέρας του Γκόλντσταίν, που ο ξιωματικός... είχε διατηρήσει... για άγνωστους λόγους».

Ο Σίμιτς παρουσιάζει ενθουσιαδώς το βιβλίο του «διασκεριμένου Κροάτα δημοσιογράφου και εκδότα» στο πρόσφατο New York Review of Books (2.7.2009), ενώ

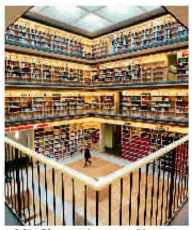

Η βιβλιοθήκη του Κέντρου Σπουδών «Αννα Αμάλια» της Βαϊμάρης.

Ο Σίμιτς θέλει τη βιβλιοθήκη του ναό μιας σύγχρονης θρησκείας, μα διστάζει.

μια βιβλιοθηκονόμος πρωταγωνιστεί και στη συνέχεια του δικού του ποιήματος, μεταλλαγμένη Πυθία σε σκονισμένο μυστείο: «Τώρα ο ήλιος λάμπει/ από τα ψηλά παράθυρα/ η βιβλιοθήκη είναι άσυλο μέρος. / Αγγελοι και θεοί συνωστίζονται/ σε μυστηριώδη βιβλία που δεν έχουν ανοιχτεί ακόμη. / Το μεγάλο μυστικό βρίσκεται/ σε κάποιο ράφι απ' όπου α κυρία Τζόουνς/ περνάει κάθε μέρα στις βόλτες της. / Είναι πολύ ψηλά, γι' αυτό κρατάει/ το κεφάλι της γερό, σαν κάτι ν' αφουγκράζεται. / Τα βιβλία ψιθυρίζουν. / Δεν ακούω τίποτα, εκείνη όμως ακούει.»

Ο Γκόλντσταίν αφαγείται τα παλιά εγκλήματα που στοιχειώνουν στον πρόσφατο πόλεμο. Ο πατέρας, ένας αριστερός Εβραίος βιβλιοπώλης στο Κάρλοβατς, «μια όμορφα παλιά πόλη γύρω στα 50 χλμ. Νότια του Ζάγκρεμπ.» η Εβραία μάνα δίνουσα τα παιδιά βγαίνοντας με τους παρτιζάνους στα βουνά. «Πολυμάζεψη και σκλαρόπετσιη», λέει ο Σίμιτς, «καταλαβαίνοντας καλύτερα από άλλους ότι πρέπει να δρα κανείς με αποφασιστικότητα». Του θυμίζει «τις γυναίκες στο διαμέρισμα του Βελιγραδίου όπου μεγάλωσα κατά τα διάστημα του ίδιου πολέμου, που έβρισκαν φαγητό από το τίποτε και φρόντιζαν τους πλακωμένους, ενώ οι σύζυγοι και οι γιοι τους πολεμούσαν σε κάποιο στρατό ή αντάρτικη ομάδα ή ήταν φυλακισμένοι ή νεκροί.»

Κλεισμένοι στις σκονισμένες σελίδες, εύθρυπτα οστά μάλλον παρά εύθραυστα κρυστάλλινα φύσαν γράμματα, οι άγγελοι του Σίμιτς. Εύθρυπτα α αλάθεια κάτω από τα πόδια μας, στον αέρα που αναπνέουμε. Ποιο θα 'ταν το ελληνικό στοιχειωμένο έτος που διαρκώς επιστρέφει; Ο Σίμιτς θέλει τη βιβλιοθήκη του ναό μιας σύγχρονης θρησκείας, μα διστάζει. Ναι, όταν άλλοτε γεμάτος αγγέλους ο κόσμος, μα κάτι αγγέλους «ναι» Επιζαν στον αέρα σαν τις μύγες. Νοσταλγεί ο ποιητής ή εφαντάζεται; Δε διαλέξει ο αναγνώστης αυτό που του ταιριάζει απ' τα δύο.

Ελληνοτουρκική τρικυμία στο Αιγαίο

Η πορεία των σχέσεων των δύο χωρών, σχεδόν σαν αστυνομικό μυθιστόρημα

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Ι. ΠΕΠΟΝΗΣ
Για το ζήτημα του Αιγαίου - Τα πετρέλαια, ο Μάρτης του '87, οι «συνομιλιακές διαφορές», η Ευρωπαϊκή Ενωση και η «ενεργειακή γέφυρα»
εκδ. Α. Α. Λιβάνη **σελ.** 182

Του **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ***

Δεν ξέρω εάν η ιστορία επαναλαμβάνεται, πάντως, αναμφίβολα, μπορεί να μας δίδαξει πώς να αποφύγουμε τα λάθη του παρελθόντος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, οι οποίες, στο Αιγαίο, έχουν σταδιακά επιδεινωθεί, καθώς οι απαιτήσεις της Τουρκίας διαρκώς πολλαπλασιάζονται, συνδυαζόμενες με τη «νεο-οθωμανική» πολιτική της, που ασκείται μεν την τελευταία εξαετία αλλά συναπτύσσεται από τα τέλη της δεκαετίας του '80. Το βιβλίο του κ. Πεπονή προγραπτείται την κρίση του 1987 για τα δικαιώματα διεξαγωγής γεωτρήσεων στο Βόρειο Αιγαίο, εξετάζοντας όμως το όλο θέμα όπως έχει εξελιχθεί σχεδόν μέχρι σήμερα.

Οπως ο κ. Νταβούτογλου προσέδωσε ιστορικό και επιστημονικό υπόβαθρο στον σύγχρονο τουρκικό επεκτατισμό, έτσι και ο κ. Πεπονής περιγράφει τα διάφορα γεγονότα γύρω από έναν κεντρικό άξονα ή θέμα. Διαλώνει (σ. 129): «Η κυνοσύα αιτία των τουρκικών μεθοδεύσεων [...] βρίσκεται στην αντίληψη των τουρικών ηγεσιών ότι οι εξωτερικοί προσανατολισμοί της χώρας τους πρέπει να υπηρετούν τα γεωστρατηγικά ρόλο της στην περιβάλλουσα περιοχή». Το θέμα αυτό δεν διατυπώνεται ως βασικό αξίωμα του συγγραφέα, αλλά αναδύεται ποοοδευτικά από την ανάλυση των χρονολογικά διαφορετικών γεγονότων.

«Καλοί» και «κακοί»

Το πρώτο γεγονός αφορά τις ελληνικές και τουρκικές προσπάθειες να διεξαγάγουν έρευνες για κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου στο Βόρειο Αιγαίο. Εκκινώντας το 1975, οι προσπάθειες αυτές κλιμακώθηκαν στην παρ' όλιγον κρίση του 1987, όπου εμπλέκονταν μια διεθνής κοινοπραξία στην οποία είχε ανοιθεί τις έρευνες ο Ν. Δ. - ξένες προσβέτεις που δίθαν να προστατεύουν τους πολιτικούς τους στόχους και τα συμφέροντα των συμπατριωτών τους· και μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που επεδίωκε να μην εθνικοποιήσει τα ξένα συμφέροντα, αλλά να ελέγχει πλήρως τις αποφάσεις τους για το ποϋ και το πότε θα γίνονταν οι έρευνες, δίλαδή για ζήτημα που αφορούσε τις εξωτερικές σχέσεις και των ασφάλεια της χώρας.

Ο συγγραφέας παρουσιάζει με συναρπαστικό τρόπο τον επιδέξιο χειρισμό των συγκρουόμενων συμφερόντων από την κυβέρνησή του. Ειναι σχεδόν σαν να διαβάζεις αστυνομικό μυθιστόρημα. Με λεπτότητα υποδεικνύει ποιοι ήταν οι «καλοί» και ποιοι οι «κακοί», ενώ α αξιοζήλευτα μετριοφροσύνη του του οδηγεί να υποβιβάζει τη δική του συμβολή και να δίνει τα εύσημα στον αρχαίγο του και στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Ο λόγος του χαρακτηρίζεται από σεμνότητα και απουσία συναισθηματισμών. Μόνο μία φορά, σε λιγότερο από δύο αράδες, διακρίνουμε φευγαλέα την απογοήτευσή του για την απορράκρινσή του από το υπουργικό αξίωμα και την κατοπινά επαναφορά του για να συνεχίσει τις προσπάθιές του. Ειναι έκδηλα η ικανοποίησή του για την «αργοπορημένη, έστω- αναγνώριση. Εξίσου εκδηλά, όμως, ένιωσε η αφοσίωσή του στον αρχηγό του. Πράγματι, η προσεκτική επιλογή λέξεων φανερώνει πολλά για τον χαρακτήρα του κ. Πεπονά. «Εζησντάς τον σε αντίθεση με ορισμένους σημερινούς υπουργούς, που, όταν απομακρυνθούν από τον υπουργικό θώκο, γίνονται μονομιάς τιμητές της κυβέρνησής τους!

Το τελευταίο περίπου τρίτο βιβλίο του συνεχίζει την εξιστόρισα μέχρι το 2008, εξετάζοντας προσεκτικά το επεισόδιο των Ιμίων, που σήμερα ετοιμάζεται να ξαναδείξει το άσκημο πρόσωπό του. Ο συγγραφέας αφήνει τον αναγνώστη να αποτιμήσει μόνος τις μεταπτώσεις αυτής της τεταμένης σχέσης. Ειναι, ωστόσο, αξιοσημείωτα α ικανότητά του να βρίσκει τη μέση οδό ακόμα και σε, φαινομενικά, δυσκερέστατα προβλήματα.

Τα χωρικά ύδατα

Ενα τέτοιο πρόβλημα αφορά τα χωρικά ύδατα, που, βάσει του Διεθνούς Δικαίου τις θάλασσας, μπορούν να επεκταθούν μέχρι και τα 12 ναυτικά μίλια. Η μονομερής επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων, δεμπορεί ιδιαίτερα τις εγγύτατες πολλών ελληνικών νησιών προς την τουρκική ακτογραμμή, θα παρεμπόδιζε σημαντικά τη ναυσιπλοΐα, γεγονός που ξκει οδηγήσει την Τουρκία να δηλώσει ότι θα εκλάμβανε την ενέργεια αυτήν ως casus belli.

Ο κ. Πεπονής δεν προσβεύει τη λογική τού «όλα ή τίποτα». Ως βαθυστόχαστος πολιτικός, προτείνει (σ. 161): «Η Ελλάδα μπορεί, με σωστή εκτίμηση των δεδομένων, να παραχωρειώσει και να προχωράσει σε διαφοροποιημένες κατά περιοχά επεκτάσεις της χωρικάς της θάλασσας στο Αιγαίο, ασκώντας ευκέρεια που αναγνωρίζει το Διεθνές Δίκαιο». Πιστεύει ότι α Τουρκία δεν θα πραγματοποιούσε την απειλή πολέμου, εάν αυτά η κίνηση θα ήταν καλά προετοιμασμένη, θα βασιζόταν στο Διεθνές Δίκαιο και δεν θα περιόριζε την ελευθερία ναυσιπλοΐας.

Οι συγγραφείς λόγων κειμένων δεν στοχεύουν πάντα να πείσουν τους αναγνώστες τους για την εγκυρότατα των θεωριών τους, αλλά να τους κάνουν να σκεφτούν σοβαρά. Και τούτο, ο κ. Πεπονής το κατοιφένει με τρόπο αξιοθαύμαστο.

* Ο κ. Β. Μαρκεζίνης φέρει τον τίτλο του σερ, είναι τακτικό μέλος της Βρετανικής Ακαδημίας, αντεπιστέλλων μέλος των Ακαδημιών Αθηνών, Γαλλίας, Ρώμης, Βελγίου, Ολλανδίας και νομικός σύμβουλος (επί τιμή) της βασιλικας της Αγγλίας.

Πρώτα σε πωλήσεις

Αυτήν την εβδομάδα — **Μελέτες, λευκώματα, βιογραφίες** — Εβδομάδες στη λίστα

1. **Τα παιδιά δεν θέλουν ψυχολόγο, γονείς θέλουν**, του **Νίκου Σίδερη (Μετάίχμιο).** Ενας επιστημονικός οδηγός για τις σχέσεις γονέων και παιδιών. — 17
2. **Στον κήπο του Επίκουρου**, του **Ιρβιν Γίάλομ (Αγρα).** Προσεγγίζοντας και ερμηνεύοντας τον τρόμο του θανάτου. — 39
3. **Χορός μεταμφιεσμένων**, της **Μάρως Βαμβουνάκη (Ψυχογιός).** Σκέψεις για τη διοδικασία και την παρόδοση της μεταμφίεσης. — 14
4. **Η Ελλάδα μετά την κρίση**, του **Γιώργου Αλογοσκούφη (Καστανιώτης).** Η πρώτη τσοδθέτηση του πρώην υπουργού για την οικονομική κατάσταση. — 6
5. **Το βιβλίο των νεκρών φιλοσόφων**, του **Σάιμον Κρίτελεξ, μετ. Γιάννης Ε. Ανδρέου (Πατάκης).** Τα πορτρέτο 190 νεκρών φιλοσόφων. Ενα βιβλίο που μας κάνει να φοβόμαστε λιγότερο το θάνατο. — 7
6. **Το νέο Μουσείο της Ακρόπολης**, της **Μαρίζας Ντεκάστρο (Μετάίχμιο).** Ενός οδηγός για να γνωρίσουν τα παιδιά το νέο Μουσείο της Ακρόπολης. — 8
7. **Η οπόφαση για την επέκταση της ελληνικής κυριαρχίας στη Μ. Ασία**, του **Κων. Ζβολάπουλου (Ικαρος).** Μια πολύπλευρη προσέγγιση στην εξωτερική πολιτική Βενιζέλου. — 16
8. **Για την τουτότητα των Βλάχων**, του **Thede Kahl, μετ. ζτ. Μπουλασάκης (Βιβλιόραμα).** Εθνοπολιτισμικές προσεγγίσεις μιας βαλκανικής πραγματικότητας. — 11
9. **Η ενπλικίωση μιας γενιάς**, της **Οντέτ Βαρών Βοσάρ (Εστία).** Γιώς διαμορφώθηκαν οι νέοι και οι νέες που μεγάλωσαν στην Κατοχή και την Αντίσταση. — 8
10. **Ο Αριστοτέλης στο Μον-Σαιν Μισέλ**, του **Σιλβέν Γκουγκενέμ, μετ. Φανή Μπούμουλη-Φανή Γκαϊδατζή (Ολκός).** Τελικά πώς πέρασε η ορκαία ελληνική γνώση στη Δύση. Ενα κείμενο που ανατρέπει όσα πιστεύαμε. — 9

Τι είναι ο έρωτας; Μήπως είναι θρησκεία; Εεαι πιστεύει ένας άνταρς...

Ενας αοιδός του 8ου π.Χ. αιώνα σφηνγείται τη Δωή του στον εγγονό του.

Αυτήν την εβδομάδα — **Λογοτεχνία** — Εβδομάδες στη λίστα

1. **Το πάθος χιλιάδες φορές**, της **Ζυράννος Ζατέλη (Καστανιώτης).** Το δεύτερο μέρος της τριλογίας, με πρωταγωνίστρια τη 13χρονη Λεύκα και τους νεκρούς που επιστρέφουν. — 8
2. **Ερωτας σαν βροχή**, της **Λένας Μαντά (Ψυχογιός).** Μια ρομαντική ιστορία, με πρωταγωνίστρια την Κλαίλια που αναζητεί το ιδανικό της. — 14
3. **Ολα σου τα 'μαθα, με ξέχασα μια λέξη**, του **Δημήτρη Μπουραντά (Πατάκης).** Το φετινό βραβείο αναγνωστών, μερικές σκέψεις για όσα λείπουν από την ευτυχία. — 33
4. **Ενοχα μυστικά**, της **Ντόρας Γιαννακοπούλου (Καστανιώτης).** Δύο γυναίκες αναμετριούνται με τις τύψεις τους διεκδικώντας μερίδιο στην αγάπη. — 13
5. **Τα φτερά της πεταλούδας**, του **Αντρέα Καμιλλέρι, μετ. Κατίνα Ζερβού (Πατάκης).** Σ' ένα βουνό από μπόζα βρίσκεται το πύμμα μιας Ρωσίδας. Στην πλάτη της έχει ένα τατουάζ... — 5
6. **Λόγια φτερά**, του **Χρήστου Χιωμενίδη (Πατάκης).** Ενας ύμνος στη δύναμη της αφήγησης, διό στόματος ενός αρχαίου αοιδού. — 12
7. **Η δεξιά τσέπη του ράσου**, του **Γιάννη Μακριδάκη (Εστία).** Η απόλυτη αγάπη και αφοσίωση του μοναχού Βικέντιου. — 10
8. **Οι οδοιπόροι της καρδιάς**, της **Εύας Ομηρόλη (Λιβάνης).** Ενας άνθρωπος που αντιλαμβάνεται τον έρωτα σαν θρησκεία... — 5
9. **Ο νικητής είναι μόνος**, του **Πάολο Κοέλιο, μετ. Μάτα Σαλογιάννη (Λιβάνης).** Ενα 24ωρο στον κόσμο της μάδας και του κυνηγαταγώσου στις Κάνες. Ο κόσμος της επιτυχίας και της έπαρσης. — 16
10. **Φίλοι και εραστές**, του **Θοδωρή Καλλιρατίδη (Γαβριηλίδης).** Ενα βιβλίο για τον έρωτα, τη φιλία, την ξενιτιά. — 9

Ο μυστηριώδης θάνατος της Ρωσίδας με το τατουάζ στην πλάτη.

Η 13χρονη Λεύκα και οι νεκροί που ξανσσυναντιούνται ένα βράδυ...

Η πορεία μιας χώρας μέσα από τη διοδρομή ενός ποιητή.

Η «Κ» προτείνει

Ο σκοτεινός κόρος του Βέρτεκοη, του Ιερώνυμου Πολλάτση (Το Ροδακί). Πρόκειται για την πορεία μιας ζωής που εξελίσσεται σε τέσσερις διαφορετικές εποχές. Στα συντρίμμια της Ζακύνθου, ο Ζτάθης, φοιτητής ακόμη, συναντιέται με το έργο του μεγάλου ποιητή, του Σολωμού, που θα σημαδέψει την υπόλοιπη ζωή του. Μια διαδρομή πενήντα χρόνων που γίνεται αναδρομή στην ενπλικίωση μιας κώρας, αλλά και ψυχογράφημα ενός σωπηλού άντρα και πατέρα.

Τα σεσκείο αυτή την εβδομάδα έδωσαν τη Βιβλιοπωλεία: **Αναγνώστης** (Παρανάλλο 11, Ιωάννινα), **Ελευθεροσύδοος** (Πανεπιστημίου 17), **Εστία** (Σόλωνος 60), **Ευρυπίδης** (Ανδρέα Παπανδρέου 11, Χολάργος), **ιννός** (Αθήνας, Θεσσαλονίκη), **Μικρός Καραής** (Πατάγου 7 και Αριστοφάνους, Χολάργος), **Θωωνίς** (Χολοκοτρώνη 11, Λαμία), **Παπασωτηρίου** (Αλεξάνδρα), **Πάυυρος** (Αθηναστάς 42-44, Χίος), **Πολιτεία** (Λεωφόρος 1-3), Πολιτέβρο (Κανκαλάρι 147, Πάτρα), **Ρεαε** (κατασήμανα Αμαρουσίου και Γλυφάδας).

* Τα υιοτεμγιαζόμενα βιβλιοπωλεία δίνουν αριθμό των αντιτύπων που αομλόθηκαν, στη διάρκεια της περιοχμένης εβδομάδας.

Επιμέλεια: **ΟΛΓΑ ΣΕΛΛΑ**

Νέες εκδόσεις

ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ
ΙΑΛΕΝΦΟΝΣΟ ΦΑΛΚΟΝΕΣ
Η Παναγιά της Θάλασσας
μετ. Αγαθή Δημητσούκα
εκδ. Πατάκη **σελ.** 737

14ος αιώνας. Η πόλη της Βαρκελώνης βρίσκεται στη μεγαλύτερη ακμή της. Εχει επεκταθεί προς τη Ρι-μπέρα, την τσπενή συνοικία των ψαράδων, οι κάτοικοι της οποίας αποφασίζουν να κτίσουν τον μεγαλύτερο ιλών των εποχών ναό που να δεξιζζει την Παναγιά: Την Ζάντα Μαρία ντε Λα Μαρ. Μαζί με την ιστορία της παρακολουθούμε την ιστορία του νεαρού δουλοπάροικου Αρνάου που με τη βοήθεια του πατέρα του κατορθώνει να απαδρόσει από τα σκληρά αφεντικό του και να γίνει πλούσιος πολίτης της Βαρκελώνης.

ALEXANDRA MARININA
Αντρικό παιχνίδι
μετ. Πόνος Σταθαγιόννης
εκδ. Κέδρος **σελ.** 701

Σε μια Ρωσία όπου η διαφθορά έχει πολλά πρόσωπα, η νεαρή υποστυνόμος Νάστια Καμένσκαγια αναλαμβάνει να εντοπίσει τον δολοφόνο που σπέρνει τον τρόμο στη Μόσχα: Επτά άνθρωποι σφαγγαλιασμένοι σε επτά διαφορετικές περιοχές. Σύμφωνα με τα σενάρια της ανδροκρατούμενης πολιτοφυλακής, ο δολοφόνος θα πρέπει να ανοιζτηθεί μεταξύ των πολύ ψηλών γυναικών. με επικρατέστερη μια μποσκετμολίστρια. Η Νάστια ανακαλύπτει όμως ότι κάποιος προσσθεί να σιρέψει τις έρευνες σε λάθος δρόμο. Κι έτσι σύναμα θα βρεθεί μπλεγμένη σε απρόβλεπτα αντρικό παιχνίδια.

ΚΑΡΥΝ ΦΙΛΙΠΣ
Μακρινή ακτή
μετ. Ρένο Χατκούτ
εκδ. Scripta **σελ.** 316

Πρωταγωνιστές του Κάρυλ Φίλιπς είναι η Ντόροθι, μια εξηντάχρονη πρώην δασκάλα και ο Γιακοζ, μισπριώδης τριαντατεσσάρχρονος πρόσφυγας Σόλομον. Δισυνής, φαινομενικά απλή, πρόζα σε συνδυασμό με μεγάλες ιδέες και πολύπλοκα συναισθήματα.

Ο Σάλμον Ρούσντι λέει ότι το βασικό σύμβολο του 20ού αιώνα είναι ο μετανάστης και η συμβολική αξία εξορίσεων και μεταναστών συνεχίζει να ασκεί στον 21ο αιώνα μια μεγάλη έλξη που σφείλεται σε συγγραφείς όπως η Ζέντι Σμιθ, ο Τζέφρι Ευγενίδης και ο Κάρυλ Φίλιπς.

ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ
ΝΤΕΜΠΟΡΑ ΤΑΝΝΕΝ
Εσεισι καλά; Αυτό θα φορέσεις
Οταν ο τρόπος που μιλάμε καθορίζει την εικόνα μας στην κοινωνία
μετ. Ολγα Γκαρτζονίκα
εκδ. Ενάλιος **σελ.** 366

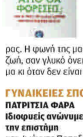

Ο τρόπος με τον οποίο μιλάμε, το ύφος, ο τόνος της φωνής δείχνουν τα αισθήματα και την προδιάθεσή μας. Σχεδόν πάντα, ο τρόπος ομιλίας καθορίζει τη σχέση μας με τον άλλον στο διπκεκές. Και στη βάση όλων βρίσκεται η καθοριστική μορφή της μητέρας. Η φωνή της μας ακολουθεί σε όλη μας τη ζωή, σαν γλωσό άνειρο ή πικρός ειρώλπης, ακόμα κι όταν δεν είναι πια κοντά μας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ
ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ ΦΑΡΑ
Ιδιοφυείς ανώνυμες γυναίκες που άλλαξαν την επιστήμη
μετ. Ιωάννης Παπαδήμας
εκδ. Μελάνι **σελ.** 212

Τα κορίτσια τα πάνε πολύ καλύτερα από τα ο-γόρια στις εξετάσεις. Γιατί, ωστόσο, οι γυναίκες εξακολουθούν να κατέχουν τόσο λίγες καριφείες επιστημονικές θέσεις; Γιατί γίνονται ακόμα τέτοιες διακρίσεις; Καθηγήτρια της Ιστορίας των Επιστημών στο Πανεπιστήμιο Κέμπριτζ, η Πατρίτσια Φάρα διερευνά το παρελθόν και το παρόν της επιστήμης αναζητώντας ο-ποντίασεις. Εξετάζει τον ο-γώνα των γυναικών ενάντια στις άνισες ευκαιρίες και καταδεικνύει πως ορισμένες γυναίκες τα κατάφεραν, παρά τα αμέτρητα εμπόδια που ορθώνονταν μπροστά τους. Δίπλα έτσι σε γνωστά ο-νόματα όπως Μαρί Κιουρί, Φλόρενς Νάϊτινγκέιλ και Ρόζαλιντ Φράνκλιν, υπενθυμίζεται η ξεκαμένη συνεισφορά πολλών ακόμη αφοσιωμένων και ευφυεστάτων γυναικών.

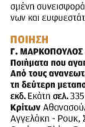

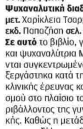

ΠΟΙΗΣΗ
Γ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ - Κ. ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ
Ποιήματα που αγαπήσαμε
Από τους ανανεωτές της παράδοσης μέχρι και τη δεύτερη μεταπολεμική γενιά
εκδ. Εκάτη **σελ.** 335

Κρίτων Αβανοσούλης, Τέλος Αγρος, Κατερίνα Αγγελάκι - Ρουκ, Σταύρος Βαβούρης, Πόνος Θοαίτης, Ελένη Βακαλό - συναλλάκ ἔργα εκατόν τριάντα πέντε ποιητών. «Μησταν άλλοι ποιδιά και άλλοι μεγαλύτεροι», σημειώνουν οι ανθολόγοι, «όταν στο βιβλιοπωλείο της οδού της 3ης Σεπτεμβρίου 91, φεύγοντας και ο τελευταίος βραδινός πελάτης, κλείνμε την πόρτα και, διμσαμένοι για ποίηση, διαβάζαμε, διαβάζοβμε, ποιήματα μεγάλα σαν πέτρες σε λιμάνια, όπου και τα γερανοάφεα ακίεμα παρατήθηκαν από να τις σπικώσουν, ποιήματα "δύστροπα" επίσης, που έπρεπε με κόπο να σπάσεις το κέλυφός τους για να φτάσεις στον πυρήνα».

ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ
MONIQUE BYDLOWSKI
Το χρέος ζωής
Ψυχαναλυτική διαδρομή της μητρότητας
μετ. Χαρίκλεια Τσορμακλή
εκδ. Παπαζήση **σελ.** 269

Σε αυτό το βιβλίο, γράφει η νευροψυχίατρος και ψυχαναλύτρια Monique Bydlowski, βρίσκονται συγκεντριαμένα κεφάλαια τα οποία επεξεργάστηκα κατά τη διάρκεια πολλών χρόνων κλινικής έρευνας και ψυχαναλυτικού στοχασμού στο πλαίσιο του μοντέρνου ιατρικού περιβάλλοντος της γυναικολογίας και της μαιευτικής. Καθώς η μελέτιοση της ζωής υπόκειται στην ανεξέλεγκτη δράση του ασυνειδήτου των γονέων, στο βιβλίο περιγράφονται οι γονικές ψυχικές αναπαραστάσεις, οι ασυνειδήτες επιθυμίες που συνοδεύουν την εγκυμοσύνη και ο δεσμός συνέχειας που εγκαθιδρύεται με το νεογέννητο.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ. Ζ.Π.Χ.

www.clipnews.gr